

[Gert Petersen]

ger så skyhøje – det er ikke indgået i drøftelsen her hidtil, har jeg bemærket, men jeg tror, alle må erkende, at de er skyhøje – at det ikke er prisen værd.

Skal krigen bringes til ophør, må krav kombineres med en form for tilbud, som ikke styrker aggressoren, men som kan bidrage til fredeliggørelse. Til gengæld tror jeg, at Irak ville have meget svært ved at afslå et sådant grundlag. Og at ødelæggelse og kaos skal være en bedre løsning, det er for mig ufatteligt svært at forstå.

Poul Nødgaard (FP):

I 1930'erne så en hel verden passivt til, da Hitler oprustede Tyskland, og passiviteten fortsatte, da han gik ind i Rhinlandet og underlagde sig Tjekkoslovakiet og Østrig. Alt for sent reagerede verden på denne fascistiske trussel mod friheden.

I 1990 viste en samlet verden, at den har lært sin lektie, da en ny tyran, Saddam Hussein, ikke alene lod sin enorme hær rulle ind over og udslette ministaten Kuwait, men også begik grusomheder mod civilbefolkningen, som man end ikke kan forestille sig. Så ville den civiliserede del af verden ikke længere se passivt til.

De Forenede Nationer vedtog hurtigt fordømmende resolutioner og forsøgte i første omgang via handelssanktioner at få Iraks vanvittige hersker til at fatte alvoren i resolutionerne, men han ville ikke forstå, at verden mente det alvorligt, og derfor måtte USA og dets allierede med FN's billigelse for 14 dage siden slå til med militær magt.

Siden har allierede styrker fra mere end 20 lande, deriblandt vore allierede i NATO, USA, Storbritannien, Frankrig, Holland, Belgien og Italien, kastet sig ud i en befrielseskrig for Kuwait. De har med aktiv handling vist Saddam Hussein, at den tid er forbi, hvor tyrannerne uden videre kan begå deres forbrydelser mod menneskeheden.

Men hvor er Danmark i dette spil? Ganske vist har vi sendt en enkelt korvet til området, men det er sket med den forholdsordre, at den skal holde sig uden for krigshandlingerne. Danmark har altså sendt et krigsskib til krigszonen med besked på ikke at blande sig i krigen, og det på trods af, at det pågældende krigsskib er fuldt rustet til at kunne deltage i den internationale allierede styrke.

Fremskridtspartiets mål med det beslutningsforslag, der i dag er til behandling, er ene og alene at få Folketinget til at indse, at forholdsordren til korvetten »Olfert Fischer« må ændres, så korvetten indgår på lige fod med de allieredes styrker og i samarbejde med disse yder en indsats i Golfområdet.

Fremskridtspartiet deler naturligvis ikke hr. Svend Aukens opfattelse af, at det står elendig til med det danske forsvar. Tværtimod hører eksempelvis de danske F-16 piloter til blandt topeliten i NATO – det viser alle øvelser, som de har deltaget i. De har i øvrigt også gennemgået deres uddannelse i USA, og dermed ville de være godt rustet til at bistå deres amerikanske kolleger og kammerater i kampen mod Saddam Hussein, såfremt en af vore NATO-allierede skulle blive angrebet.

Fremskridtspartiet har med stor tilfredshed noteret sig, at et hospital i Holstebro er under klargøring, og at hospitalet snart vil kunne modtage sårede fra Golfen, ligesom afsendelsen af sanitetshold til brug ved et engelsk felt-hospital i Golfområdet blev vedtaget af et enigt Folketing.

Erfaringerne har vist, at der ikke er problemer med at bemane de her omtalte danske initiativer. Det viser – og det er glædeligt – at der i befolkningen er større forståelse for situationens alvor, end det sandsynligvis er tilfældet i det høje Folketing. Det er på høje tid, at Danmark markerer sit medlemskab af NATO ud fra devisen: Vi vil ikke alene nyde, men vi vil også yde.

Med den positive udvikling i Østeuropa var mange politikere så småt begyndt at tale om, at vort forsvar skulle på en alvorlig slankekur, men den seneste udvikling i Sovjetunionen, i de baltiske lande samt i Golfen må få alle ansvarsbevidste danske politikere til at forstå, at vi skal have et stærkt forsvar, og at dette skal arbejde tæt sammen med NATO.

Fremskridtspartiet vil i dagens debat med særlig interesse følge regeringens holdning til vort beslutningsforslag og forhåbentlig få noget konkret at vide om regeringens eventuelle initiativer, såfremt Tyrkiet, som er vores NATO-allierede, skulle blive angrebet af Irak.

Jeg skal ikke forsøge at forlænge debatten, men blot sige, at det er mit faste indtryk, at den danske befolkning forventer en markant og positiv holdning til vort forsvar og den rolle, det